

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.2.128>

УДК: 338.43:330.322

Д. С. Аранчій,

к. е. н., доцент кафедри фінансів, економічних досліджень і туризму,

Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-6998-7651>

Д. В. Перерва,

аспірант, Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-6980-4380>

А. О. Крамаренко,

аспірант, Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-4766-7496>

О. Р. Білик,

аспірант, Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-6980-3086>

Б. С. Вебер,

аспірант, Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-1552-9884>

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ІНВЕСТИВАННЯ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

D. Aranchii,

*PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance, Economic
Research and Tourism, Poltava State Agrarian University*

D. Pererva,

Postgraduate Student, Poltava State Agrarian University

A. Kramarenko,

Postgraduate Student, Poltava State Agrarian University

O. Bilyk,

Postgraduate Student, Poltava State Agrarian University

B. Veber,

Postgraduate Student, Poltava State Agrarian University

ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC PRINCIPLES OF MANAGING INVESTMENT PROCESSES IN THE AGRICULTURAL SECTOR

У статті здійснено теоретико-методичне обґрунтування організаційно-економічних засад управління процесами інвестування в аграрній сфері на основі розробки моделі, яка поєднує концептуальне формування управлінських рішень із прикладними інструментами їх реалізації та забезпечення. У роботі уточнено логіку та зміст концептуальної фази управління процесами інвестування в аграрній сфері. Обґрунтовано роль планування та прогнозування як інструментів трансформації стратегічних орієнтирів у параметри інвестиційних програм, ресурсні обмеження та часові горизонти реалізації. Визначено склад і функціональне призначення забезпечувальних підсистем прикладної фази управління у формуванні спроможності до реалізації інвестиційних рішень. Систематизовано механізми управління інвестиційною діяльністю, що забезпечують узгодження стратегічних пріоритетів із практичними процедурами контролю та взаємодією суб'єктів інвестиційної діяльності. Сформовано узагальнену модель управління процесами інвестування в

аграрній сфері як основу для підвищення керованості інвестиційних програм і стійкості інвестиційної активності в умовах галузевої специфіки.

The article provides a theoretical and methodological justification of the organizational and economic principles of managing investment processes in the agricultural sector based on the development of a model that combines the conceptual formation of management decisions with applied tools for their implementation and support. The work clarifies the logic and content of the conceptual phase of managing investment processes in the agricultural sector. The role of planning and forecasting as tools for transforming strategic guidelines into parameters of investment programs, resource constraints and time horizons of implementation is substantiated. The composition and functional purpose of the supporting subsystems of the applied phase of management in forming the capacity to implement investment decisions is determined. The mechanisms of investment activity management are systematized, ensuring the coordination of strategic priorities with practical control procedures and interaction of investment activity entities. A generalized model of managing investment processes in the agricultural sector is formed as a basis for increasing the manageability of investment programs and the sustainability of investment activity in the conditions of industry specificity. The practical effectiveness of investment policy, according to the proposed model, is determined by the ability of the applied phase to ensure the sustainable implementation of decisions made through the development of supporting management subsystems. Information support, legal framework, institutional environment, human resources and infrastructure form the operational reliability of the investment process, reduce transaction costs and uncertainty. They also increase the manageability of the implementation of investment programs and strengthen the ability of agricultural production entities to fulfill strategic priorities in the face of risks and resource constraints. The complexity of the approach creates the prerequisites for increasing investment activity, accelerating modernization and strengthening the competitiveness of the

industry based on a systematic combination of conceptual solutions and practical mechanisms for their implementation.

Ключові слова: *інвестування, управління, інвестиційні рішення, інвестиційний клімат, ефективність, організаційно-економічний механізм, інвестиційно-інноваційний розвиток, аграрне виробництво.*

Keywords: *investment, management, investment decisions, investment climate, efficiency, organizational and economic mechanism, investment and innovative development, agricultural production.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Функціонування аграрної сфери відбувається в умовах підвищеної невизначеності та багатоаспектних обмежень, що ускладнює ухвалення інвестиційних рішень і знижує прогнозованість їх результатів. Поєднання виробничих ризиків, сезонності, залежності від природно-кліматичних чинників, цінової волатильності на ресурси й продукцію, логістичних розривів та інституційних змін зумовлює потребу в такій системі управління інвестуванням, яка забезпечує не лише залучення ресурсів, а й керованість усього інвестиційного циклу – від діагностики передумов і визначення пріоритетів до планування, реалізації, моніторингу та коригування інвестиційних програм.

Практики інвестування в аграрній сфері нерідко характеризуються фрагментарністю управлінських рішень, недостатньою узгодженістю стратегічних цілей із державною економічною політикою та слабкою основою забезпечувальних підсистем (інформаційної, правової, інституційної, кадрової та інфраструктурної). За таких умов виникає потреба в науково обґрунтованих організаційно-економічних засадах, здатних інтегрувати концептуальні управлінські орієнтири з прикладними механізмами реалізації інвестиційних рішень і тим самим підвищити

інвестиційну активність, ефективність використання капіталу та стійкість розвитку аграрного виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методичні підходи до розкриття організаційно-економічних засад управління процесами інвестування в аграрній сфері достатньо широко висвітлені у сучасній науковій літературі. У публікаціях сформовано уявлення про інвестування як керований процес, що потребує узгодження цілей розвитку, принципів і інструментів управління, а також якісного планування та прогнозування інвестиційних програм з урахуванням специфіки аграрного виробництва. Водночас акцентовано, що результативність інвестиційних рішень у аграрній сфері визначається наявністю цілісного організаційно-економічного забезпечення: релевантної інформаційно-аналітичної бази, дієвих інституційних та нормативних правил, кадрової спроможності й інфраструктурних умов реалізації проєктів, а також механізмів моніторингу та коригування управлінських рішень у процесі їх виконання. Вагомий внесок у формування цих наукових положень зробили: Аверчева Н. [1], Аранчій В. [2], Балдинюк В. [4], Безкровний О. [3], Бірак Є. [14], Будніков О. [7], Бурлаков В. [15], Ведмідь М. [23], Гарбар Ж. [5], Голбан Т. [2], Голіцин О. [6], Запша Г. [16], Зоря О. [2, 3, 7, 8], Зоря С. [8], Зубік Д. [1], Калетнік Г. [9], Козяр Н. [9, 10, 11], Майбородюк К. [5], Масюк Ю. [12], Мельник В. [13], Мисник Т. [8], Михайлик О. [14], Ніколюк О. [15], Пархоменко Р. [3], Погрішук О. [13], Пристемський О. [25], Резник В. [19], Салогуб В. [3], Сахацький М. [16], Сергієнко В. [18], Свиноус Н. [17], Скопенко Н. [19], Старинець О. [20], Тетью А. [21], Ткаченко С. [22], Томілін О. [23], Хміль О. [24], Чечоткін В. [25] та інші.

На підставі узагальнення наукових підходів, представлених у працях вищезазначених авторів, можна констатувати, що проблематика формування організаційно-економічних засад управління процесами інвестування в аграрній сфері опрацьована досить ґрунтовно. Водночас наявні дослідження не забезпечують достатньої цілісності та прикладної конкретизації

управлінської логіки інвестування саме для аграрного виробництва, де рішення мають прийматися з урахуванням сезонності, ресурсних обмежень, волатильності ринків, ризиковості та залежності від інституційної підтримки. Відповідно до цього, подальшого наукового опрацювання потребують питання систематизації елементів механізму управління інвестиційними процесами, узгодження стратегічних орієнтирів із інструментами планування і прогнозування, а також обґрунтування забезпечувальних підсистем як умов переходу від управлінських рішень до їх результативної реалізації. Це зумовлює необхідність подальших досліджень, спрямованих на уточнення методичних підходів і розроблення практично орієнтованих рішень для підвищення керованості та ефективності інвестування в аграрній сфері.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є обґрунтування організаційно-економічних засад управління процесами інвестування в аграрній сфері на основі розробки моделі, яка поєднуватиме концептуальне формування управлінських рішень із прикладними інструментами їх реалізації та забезпечення.

Для досягнення поставленої мети визначено такі основні завдання дослідження:

- уточнити логіку та зміст концептуальної фази управління процесами інвестування в аграрній сфері;
- обґрунтувати роль планування та прогнозування як інструментів трансформації стратегічних орієнтирів у параметри інвестиційних програм, ресурсні обмеження та часові горизонти реалізації;
- визначити склад і функціональне призначення забезпечувальних підсистем прикладної фази управління (інформаційне забезпечення, законодавство, інституційне середовище, кадровий потенціал, інфраструктура) у формуванні спроможності до реалізації інвестиційних рішень;

- систематизувати механізми управління інвестиційною діяльністю, що забезпечують узгодження стратегічних пріоритетів із практичними процедурами контролю та взаємодією суб'єктів інвестиційної діяльності;

- сформуванню узагальнену модель управління процесами інвестування в аграрній сфері як основу для підвищення керованості інвестиційних програм і стійкості інвестиційної активності в умовах галузевої специфіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як відомо, аграрна сфера функціонує в умовах високої капіталомісткості виробництва, сезонності і тривалих виробничих циклів, що зумовлює постійну потребу в інвестиційних ресурсах для підтримання операційної безперервності та оновлення виробничого потенціалу. Ми погоджуємося з думкою, що «з огляду на особливості функціонування підприємств аграрної сфери, галузь завжди потребуватиме залучення коштів для організації безперебійного фінансування виробничого процесу, тобто здійснення інвестиційної діяльності...» [6]. Тобто, управління процесами інвестування набуває значення базової організаційно-економічної функції, від якої залежить відтворення матеріально-технічної бази та довгострокова конкурентоспроможність аграрних товаровиробників.

Разом з тим, інвестиційні рішення в аграрній сфері приймаються в середовищі підвищеної невизначеності, де ризики мають як природно-кліматичне, так і ринкове, інституційне та логістичне походження. З огляду на це, «економічна привабливість аграрного сектору для інвестування обмежується низкою ризиків, походження яких має надзвичайно різноманітну природу» [16]. Це актуалізує потребу не лише в залученні капіталу, а й у формуванні таких правил, процедур і стимулів, які знижують ризиковість інвестицій, підвищують прогнозованість результатів і забезпечують узгодження інвестиційних програм із ресурсними обмеженнями та стратегічними цілями розвитку.

Важливу роль у спрямуванні інвестиційних потоків відіграє держава, оскільки аграрний сектор поєднує економічні, соціальні та продовольчі

функції. У цьому зв'язку показовим є твердження, відповідно до якого «управління інвестиційною діяльністю є свідомим впливом держави на об'єкти й інвестиційні процеси, а також на учасників цих процесів за допомогою економічних та регулюючих методів, що здійснюються з метою надання необхідної спрямованості інвестиційній діяльності» [10]. Такий підхід акцентує увагу не на адміністративному втручанні, а на формуванні інституційних рамок, економічних стимулів і регуляторних інструментів, які забезпечують керованість інвестиційних процесів у межах пріоритетів аграрної політики.

Організаційно-економічна складова управління інвестуванням проявляється через взаємодію державних органів, галузевих структур і підприємств, що задає умови для приходу приватного капіталу, модернізації потужностей і запуску нових виробництв. З огляду на це, «економічний механізм регулювання інвестиційних процесів у аграрній сфері – це система взаємодії між державними органами управління, галузями та підприємствами, що забезпечує залучення інвесторів в інтересах розширення і модернізації діючого або створення принципово нового виробництва з використанням інноваційних технологій і випуску нових видів продукції» [8]. Відповідно до чого, предмет дослідження виходить за межі фінансування як такого й охоплює принципи, інструменти та інституційні передумови результативної інвестиційної політики в аграрній сфері.

Узгодженість інвестиційних рішень із технологічними пріоритетами прямо впливає на інноваційну траєкторію аграрного виробництва, оскільки «стабільні та стійкі інвестиції в аграрний сектор дають суттєвий поштовх для розвитку нових інноваційних технологій у цій галузі» [9]. Водночас важливим є прикладний ефект інвестування для відтворення й модернізації, оскільки «дієвий механізм інвестування спроможний забезпечити відновлення технічної та технологічної баз, сприяти впровадженню інновацій у галузі тваринництва та рослинництва, підвищити рівень конкурентоспроможності вітчизняної продукції, уможливити сталий

розвиток сільських територій й покращити умови життя сільських мешканців» [13].

Таким чином, управління процесами інвестування в аграрній сфері потребує цілісного підходу, оскільки інвестиційні рішення формуються під впливом поєднання макроекономічних умов, державного регулювання, галузевої кон'юнктури та внутрішніх характеристик підприємства. Для аграрного виробництва це ускладнюється сезонністю, природно-кліматичною залежністю, тривалістю виробничих циклів, високою капіталомісткістю техніко-технологічного оновлення та підвищеною чутливістю до цінових коливань ресурсів і продукції. Відтак результативність інвестиційної діяльності визначається не лише доступністю капіталу, а й якістю управлінських процедур: від постановки цілей і вибору пріоритетів до організації реалізації проєктів, моніторингу та контролю.

У сучасних умовах особливої ваги набуває узгодження інвестиційної політики підприємств із параметрами державної економічної політики, вимогами інституційного середовища та можливостями інфраструктури підтримки. Практична реалізація інвестиційних рішень у аграрній сфері вимагає наявності забезпечувальних підсистем (інформаційної, правової, кадрової, інституційної та інфраструктурної), які зменшують транзакційні витрати, підвищують передбачуваність і керованість інвестиційного циклу та формують умови для залучення різних груп інвесторів. Саме тому доцільним є подання управління інвестуванням як послідовної моделі, що відображає взаємозв'язки між концептуальними та прикладними рішеннями, а також їх інституційно-організаційним забезпеченням. Відповідні взаємозв'язки нами систематизовано на рис. 1, який відображає модель управління процесами інвестування в аграрній сфері як поетапний перехід від формування управлінської логіки та стратегічних орієнтирів до розгортання прикладних механізмів реалізації інвестиційної діяльності.

Рис. 1. Модель управління процесами інвестування в аграрній сфері

Джерело: систематизовано авторами на основі [1-25]

Пропонована модель репрезентує дворівневу логіку управління інвестиційними процесами в аграрній сфері, у межах якої концептуальна та прикладна складові взаємно підсилюють одна одну. Концептуальна фаза відображає формування управлінської рамки, в якій інвестиційна діяльність постає як цілеспрямований, регламентований і прогнозований процес, чутливий до макроекономічної динаміки, галузевої специфіки та параметрів

державної політики. Відповідно до цього, стратегічні орієнтири не виникають ізольовано, а ґрунтуються на системній діагностиці середовища функціонування аграрного виробництва, оцінюванні обмежень і можливостей розвитку, а також на узгодженні очікуваних результатів із нормативно-інституційними правилами та наявними стимулами. Важливим є те, що планування і прогнозування подані як ключовий інструментарій перетворення концептуальних орієнтирів у формалізовані параметри інвестиційної політики: вони забезпечують структурування портфеля ініціатив, визначення пріоритетів, ресурсних пропорцій та часових траєкторій реалізації проєктів з урахуванням циклічності, сезонності й ризиковості аграрної діяльності.

Прикладна фаза концентрується на організаційному забезпеченні реалізації прийнятих рішень і демонструє, що практична результативність інвестиційної політики визначається не лише якістю стратегічних намірів, а передусім спроможністю системи підтримати їх виконання. Вона розкриває інвестиційний менеджмент як сукупність забезпечувальних підсистем, без яких інвестиційні рішення в аграрній сфері втрачають керованість, відтворюваність і стійкість. Насамперед йдеться про формування інформаційно-аналітичної основи для обґрунтування інвестицій, прозорих правових умов здійснення вкладень і захисту прав власності, інституційної спроможності до координації взаємодії з фінансовими організаціями, державними структурами та партнерами, кадрового потенціалу для управління проєктами й технологічних змін, а також інфраструктурних передумов доступу до ринків, логістики, сервісів і технологічних рішень. Сукупно ці елементи формують операційну надійність інвестиційного процесу: знижують транзакційні витрати та невизначеність, підвищують швидкість і якість ухвалення та реалізації рішень, а також визначають вартість, темпи і результативність інвестиційних перетворень в аграрному виробництві.

Окрім того, модель відображає формування механізмів управління інвестиційною діяльністю та ідентифікацію суб'єктів інвестиційної діяльності, розподілених на національних, інституційних та іноземних. Такий поділ дозволяє врахувати відмінності у мотивації, горизонтах інвестування, вимогах до прозорості та ризик-профілю вкладень, що є особливо важливим для аграрного сектору. Національні інвестори частіше пов'язані з локальною специфікою виробництва і ринку, інституційні – орієнтуються на стандартизовані процедури оцінки проєктів та вимоги до звітності, іноземні – чутливі до регуляторної стабільності, захисту прав інвесторів, валютних та транснаціональних ризиків. Саме тому механізми управління інвестиційною діяльністю у аграрній сфері мають бути достатньо універсальними, щоб забезпечувати залучення різних джерел капіталу та одночасно – достатньо адаптивними до галузевих ризиків і циклічності.

Завершальна частина моделі демонструє взаємозв'язок стратегічних пріоритетів і контролю як управлінського контуру, що забезпечує узгодження цільових орієнтирів із фактичними результатами інвестиційної діяльності. У практичному вимірі це означає, що стратегічні пріоритети задають критерії результативності інвестиційних програм (фінансові, технологічні, виробничі, ринкові), а контроль забезпечує перевірку досягнення цих критеріїв, виявлення відхилень і коригування управлінських рішень. Для аграрної сфери такий контур має особливу значущість через високу ймовірність зовнішніх шоків (погодно-кліматичні ризики, логістичні обмеження, зміни цін), що потребує регулярного перегляду планів, перерозподілу ресурсів і уточнення параметрів інвестиційних проєктів.

Таким чином, запропонована модель забезпечує системне бачення управління інвестуванням в аграрній сфері як послідовності узгоджених управлінських рішень і забезпечувальних умов, що поєднують аналіз середовища, стратегічне планування, інституційне та організаційне забезпечення, формування механізмів реалізації, залучення суб'єктів інвестування та контроль досягнення стратегічних пріоритетів. Це створює

методичну основу для подальшого обґрунтування інструментів інвестиційної політики підприємств, формалізації процедур планування й оцінювання інвестиційних програм, а також адаптації механізмів управління до специфіки аграрного виробництва на рівні підприємства та галузі.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Узагальнення основного змісту дає підстави стверджувати, що управління процесами інвестування в аграрній сфері доцільно розглядати як цілісну систему, у якій стратегічні орієнтири формуються на основі діагностики передумов економічного розвитку та узгодження з державною економічною політикою, а потім трансформуються у керовані параметри інвестиційних програм через планування і прогнозування. Такий підхід підвищує обґрунтованість інвестиційних рішень, забезпечує їхню послідовність і взаємопов'язаність, а також дозволяє враховувати галузеву специфіку аграрного виробництва під час визначення пріоритетів, ресурсних пропорцій та часових горизонтів реалізації проєктів.

Практична результативність інвестиційної політики, відповідно до запропонованої моделі, визначається спроможністю прикладної фази забезпечити стійку реалізацію прийнятих рішень через розвиток забезпечувальних підсистем управління. Інформаційна підтримка, правове поле, інституційне середовище, кадровий потенціал та інфраструктура формують операційну надійність інвестиційного процесу, знижують транзакційні витрати й невизначеність, підвищують керованість реалізації інвестиційних програм і посилюють здатність суб'єктів аграрного виробництва виконувати стратегічні пріоритети в умовах ризиків та ресурсних обмежень. Відтак комплексність підходу створює передумови для підвищення інвестиційної активності, прискорення модернізації та зміцнення конкурентоспроможності галузі на основі системного поєднання концептуальних рішень і практичних механізмів їх упровадження.

Література

1. Аверчева Н.О., Зубік Д.В. Економічна оцінка та перспективи інвестиційної привабливості АПК України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 11. С. 154–161.
2. Аранчій В.І., Зоря О.П., Голбан Т.Т. Стратегічні напрями інвестиційно-інноваційного розвитку аграрного виробництва на галузевому та господарському рівнях. *Причорноморські економічні студії*. 2019. Вип. 45. С. 33–38.
3. Безкровний О.В., Зоря О.П., Білик О.Р., Пархоменко Р.М., Салогуб В.В. Конкурентний потенціал агроформувань як основа для активізації інвестиційної діяльності в аграрному секторі. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*, 2025. № 18. URL: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/view/481/440> (дата звернення: 30.01.2026).
4. Балдинюк В., Балдинюк В. Управління інвестиційним потенціалом підприємств АПК. *Економіка та суспільство*. 2024. № 63. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4082/4011> (дата звернення: 30.01.2026).
5. Гарбар Ж.В., Майбородюк К.С. Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 12. С. 18–22.
6. Голіцин О.Г. Інвестиційний процес в аграрних підприємствах під час війни. *Економіка і управління*. 2024. Вип. 2. С. 34–39.
7. Зоря О.П., Будніков О.А. Обліково-аналітичне забезпечення процесу управління інвестиційною діяльністю підприємства: теоретико-методологічні аспекти. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2024. Вип. 6 (15). С. 343–347.
8. Зоря О.П., Зоря С.П., Мисник Т.Г. Теоретико-методичні підходи формування концепції інвестиційного забезпечення розвитку аграрного

виробництва. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. Вип. 9 (09). С. 127–132.

9. Калетнік Г.М., Козяр Н.О. Стратегічні підходи до інвестування аграрного сектору України в сучасних умовах розвитку АПК. *Економіка АПК*. 2020. № 12. С. 81–89.

10. Козяр Н. Організаційні засади управління інвестиційною діяльністю в аграрному секторі України. *Економічний дискурс*. 2020. № 4. С. 128–136.

11. Козяр Н.О. Організаційно-економічні засади інвестиційної діяльності в аграрному секторі України. *German International Journal of Modern Science*. 2021. № 4. С. 27–32.

12. Масюк Ю.В. Ключові Аспекти інвестиційного забезпечення аграрних підприємств. *Агросвіт*. 2021. № 7–8. С. 67–71.

13. Мельник В., Погріщук О. Інвестиційне забезпечення аграрного сектору: розширення можливостей для України. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2019. № 3. С. 23–34.

14. Михайлик О., Бірак Є. Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3350/3277> (дата звернення: 30.01.2026).

15. Ніколюк О.В., Бурлаков В.С. Сучасний стан інноваційно-інвестиційної діяльності аграрного бізнесу. *Економіка харчової промисловості*. 2025. № 3. С. 36–43.

16. Сахацький М.П., Запша Г.М. Науково-економічне забезпечення інвестування аграрного сектору та його економічної результативності. *Економіка АПК*. 2020. № 11. С. 30–38.

17. Свиноус Н.І. Управління інвестиційними процесами відтворення ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств. *Економіка та управління АПК*. 2021. № 1. С. 166–178.

18. Сергієнко В.І. Теоретико-методичні підходи до формування інвестиційної стратегії розвитку аграрної сфери. *Причорноморські економічні студії*. 2020. Вип. 60–1. С. 41–45.

19. Скопенко Н.С., Резник В.В. Інвестиційний клімат в Україні: виклики, тенденції та перспективи. *Агросвіт*. 2025. № 9. С. 37–45.

20. Старинець О.Г. Інвестиційне забезпечення інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств. *Причорноморські економічні студії*. 2020. № 57. С. 87–90.

21. Тетью А.П. Аналіз сучасного стану інвестиційної діяльності агропромислових підприємств України. *Economics: Time Realities*. 2025. № 1 (77). С. 71–77.

22. Ткаченко С. Аналіз інвестиційної діяльності в аграрному секторі України, визначення факторів та шляхів її активізації. *Економіка та суспільство*. 2021. № 23. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/138> (дата звернення: 30.01.2026).

23. Томілін О., Ведмідь М. Особливості інвестиційного забезпечення аграрного сектору економіки. *Економіка та суспільство*. 2022. № 45. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1930> (дата звернення: 30.01.2026).

24. Хміль О.М. Моніторинг сучасного стану іноземного інвестування аграрного сектору економіки України. *Ефективна економіка*. 2025. № 12. URL: <https://nauka.com.ua/index.php/ee/article/view/8600/8738> (дата звернення: 30.01.2026).

25. Чечоткін В.В., Пристемський О.С. Інвестиційна політика та державна підтримка як запорука сталого розвитку аграрного сектору економіки України. *Modern economics*. 2020. № 20. С. 291–295.

References

1. Avercheva, N.O. and Zubik, D.V. (2024), "Economic assessment and prospects of investment attractiveness of the agro-industrial complex of Ukraine", *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, vol. 11, pp. 154–161.
2. Aranchii, V.I., Zoria, O.P. and Holban, T.T. (2019) "Strategic Areas of Investment-Innovation Development of Agricultural Production at the Industry and Economic Level", *Prychornomorski ekonomichni studii*, vol. 45, pp. 33–38.
3. Bezkrivnyi, O.V., Zoria, O.P., Bilyk, O.R., Parkhomenko, R.M. and Salohub, V.V. (2025), "Competitive potential of agricultural formations as a basis for activating investment activity in the agricultural sector", *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, vol. 18, available at: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/view/481/440> (Accessed 30 January 2026).
4. Baldyniuk, V. and Baldyniuk, V. (2024), "Management of investment potential of agro-industrial enterprises", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 63, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4082/4011> (Accessed 30 January 2026).
5. Harbar, Zh.V. and Maiborodiuk, K.S. (2021), "Investment support for innovative development of agricultural enterprises of Ukraine", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 12. pp. 18–22.
6. Holitsyn, O.H. (2024), "Investment process in agricultural enterprises during the war", *Ekonomika i upravlinnia*, vol. 2, pp. 34–39.
7. Zoria, O.P. and Budnikov, O.A. (2024), "Accounting and analytical support for the investment activity management process of the enterprise: theoretical and methodological aspects", *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, vol. 6 (15), pp. 343–347.
8. Zoria, O.P., Zoria, S.P. and Mysnyk, T.H. (2023), "Theoretical and methodological approaches to forming the concept of investment support for the development of agricultural production", *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, vol. 9 (09). pp. 127–132.

9. Kaletnik, H.M. and Koziar, N.O. (2020), “Strategic approaches to investing in the agricultural sector of Ukraine in modern conditions of agro-industrial complex development”, *Ekonomika APK*, vol. 12, pp. 81–89.

10. Koziar, N. (2020), “Organizational principles of investment activity management in the agricultural sector of Ukraine”, *Ekonomichnyi dyskurs*, vol. 4, pp. 128–136.

11. Koziar, N.O. (2021), “Organizational and economic principles of investment activity in the agricultural sector of Ukraine”, *German International Journal of Modern Science*, vol. 4, pp. 27–32.

12. Masiuk, Yu.V. (2021), “Key aspects of investment support for agricultural enterprises”, *Agrosvit*, vol. 7-8, pp. 67–71.

13. Melnyk, V. and Pohrishchuk, O. (2019), “Investment support for the agricultural sector: expanding opportunities for Ukraine”, *Visnyk Ternopilskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu*, vol. 3, pp. 23–34.

14. Mykhailyk, O. and Birak, Ye. (2023), “Investment and innovation activities of enterprises under martial law”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 58, available at:

<https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3350/3277>

Accessed 30 January 2026).

15. Nikoliuk, O.V. and Burlakov, V.S. (2025), “Current state of innovation and investment activity of agricultural business”, *Ekonomika kharchovoi promyslovosti*, vol. 3, pp. 36–43.

16. Sakhatskyi, M.P. and Zapsha, H.M. (2020), “Scientific and economic support for investing in the agricultural sector and its economic efficiency”, *Ekonomika APK*, vol. 11, pp. 30–38.

17. Svyynous, N.I. (2021), “Management of investment processes of reproduction of the resource potential of agricultural enterprises”, *Ekonomika ta upravlinnia APK*, vol. 1, pp. 166–178.

18. Serhienko, V.I. (2020), "Theoretical and methodical approaches to the formation of an investment strategy for the development of the agricultural sphere", *Prychornomorski ekonomichni studii*, vol. 60-1, pp. 41–45.
19. Skopenko, N.S. and Rezyk, V.V. (2025), "Investment climate in Ukraine: challenges, trends and prospects", *Agrosvit*, vol. 9, pp. 37–45.
20. Starynets, O.H. (2020), "Investment support for innovative activities of agricultural enterprises", *Prychornomorski ekonomichni studii*, vol. 57. pp. 87–90.
21. Tetiu, A.P. (2025), "Analysis of the current state of investment activity of agro-industrial enterprises of Ukraine", *Economics: Time Realities*, vol. 1 (77). pp. 71–77.
22. Tkachenko, S. (2021), "Analysis of investment activity in the agricultural sector of Ukraine, identification of factors and ways of its activation", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 23, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/138> (Accessed 30 January 2026).
23. Tomilin, O. and Vedmid, M. (2022), "Features of investment support for the agricultural sector of the economy", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 45, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1930> (Accessed 30 January 2026).
24. Khmil, O.M. (2025), "Monitoring the current state of foreign investment in the agricultural sector of the economy of Ukraine", *Efektivna ekonomika*, vol. 12, available at: <https://nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/8600/8738> (Accessed 30 January 2026).
25. Chechotkin, V.V. and Prystemskyi, O.S. (2020), "Investment policy and state support as a guarantee of sustainable development of the agricultural sector of the economy of Ukraine", *Modern economics*, vol. 20, pp. 291–295.

Отримано редакцією журналу / Received: 15.02.26

Прорецензовано / Revised: 18.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 19.02.26